NORAKSTS
Lieta Nr. A 42404007
A 1871-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 24.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējam *V.Z.*
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei Ingai Danivai,

atklātā tiesas sēdē 2008.gada 4.aprīlī Antonijas ielā 6, Rīgā, izskatīja administratīvo lietu pēc *V.Z.* pieteikuma Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 15.decembra lēmuma Nr.2623 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 17.janvāra saņemts *V.Z.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums (reģistrācijas Nr.1019) par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2006.gada 15.decembra lēmuma Nr.2623 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

2007.gada 18.janvārī Administratīvās rajona tiesas tiesnese pieņēma lēmumu par pieteikuma pieņemšanu un administratīvās lietas ierosināšanu.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2006.gada 19.septembrī plkst. 11:56, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors (turpmāk – policijas inspektors) sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 098496 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 56.4.punktu prasību neievērošanu, proti, par to, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli Opel Kadett, ar valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, Rīgā pa Dārzciema ielu no Rēzeknes ielas puses Slāvu loka virzienā, un Dārzciema ielas un Slāvu loka krustojumā, iebrauca un šķērsoja to, pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla.

[2.2] 2006.gada 2.oktobrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/PA 098496 sodīt pieteicēju ar naudas sodu 50 latu apmērā.

[2.3] Minēto lēmumu pieteicējs pārsūdzēja atbildētājam, kurš ar Lēmumu to atstāja negrozītu.

[3] Uzskatot atbildētāja Lēmumu par nepamatotu, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicējs nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka Lēmuma konstatācijas daļā norādīts, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai tiktu atcelts piemērotais sods. Šādā gadījumā pieteicējs uzskata, ka Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks nav uzmanīgi iepazinies ar viņa 2006.gada 21.oktobra iesniegumu, un savā darbā uzskata par nesvarīgu daļu Administratīvā procesa likumā noteikto normu, konkrēti:

1. Kārtības policijas pārvaldē pieteicējs pārsūdzēja sākotnējo lēmumu Norādījis, ka Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka lēmumā nav norādīts pieteicēja viedoklis un argumenti. Līdz ar to nav ievērots Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 4.apakšpunkts, kura noteikts, ka rakstveidā izdots administratīvais akts satur šādu sastāvdaļu - administratīvā procesa dalībnieku viedokļi un argumenti, ja tādi izteikti. Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pilnībā ignorēja pieteicēja izteiktos argumentus un viedokli. Tas ir Administratīvā procesa likuma pārkāpums.

2. Iepriekš minētajā 2006.gada 21.oktobra iesniegumā, attiecībā par sākotnējo lēmumu, pieteicējs norādījis arī par Administratīvā procesa likuma 67.panta trešās daļas neievērošanu, kur noteikts, ka administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti. Arī šis ir rupjš Administratīvā procesa likuma pārkāpums. Uz ko Lēmumā norāda, ka pieteicēja sūdzība izskatīšanas gaitā, tika uzaicināts policijas inspektors un no viņa tika pieņemts ziņojums par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[3.2] Policijas inspektors dienesta ziņojumā norādījis, ka 2006.gada 19.spetembrī pildījis dienesta pienākumus ar ceļu policijas motociklu. Plkst. 11:54 braucis pa Dārzciema ielu no Rēzeknes ielas puses Slāvu loka virzienā pa otro braukšanas joslu. Līdz šai vietai pieteicējs pilnīgi piekrīt policijas inspektora ziņojumam.

Tālāk policijas inspektors norāda, ka luksoforā, kas atrodas Dārzciema ielas un Slāvu loka krustojumā dega sarkanā aizliedzošā gaisma, tādēļ viņš esot apstājies otrajā braukšanas joslā. Pirms viņa stāvējis viens transportlīdzeklis. Tajā brīdī viņš ievēroja, ka pa pirmo, labo malējo joslu, brauca transportlīdzeklis Opel Kadett, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/*, kas neapstājoties šķērsoja „Stop" līniju, luksofora sarkano signālu, neapstājoties iebrauca Slāvu lokā un turpināja kustību. Redzot minētā transportlīdzekļa pārkāpumu, inspektors ieslēdza speciālos skaņas un gaismas signālus, pārkārtojās uz pirmo braukšanas joslu un pārliecinoties, ka viņš netraucē citiem satiksmes dalībniekiem, pie sarkanā luksofora signāla šķērsoja krustojumu un uz Slāvu loka, pirms Piedrujas ielas, apturēja minēto transportlīdzekli. Šai policijas inspektora ziņojuma daļai pieteicējs nepiekrīt pilnībā, jo krustojumā iebrauca, kad luksoforā dega sekcija, kas atļāva braukšanas kustību pa labi. Tā kā pirms viņa krustojumā bija iebraukusi vēl viena automašīna, pieteicējs nostājās, lai izbrauktu uz Slāvu loka tieši starp priekšējo mašīnu un gājēju pāreju. Kad vēlējās turpināt kustību, tā kā ceļš bija brīvs, pie automašīnas loga klauvēja policijas inspektors, lūdza uzrādīt dokumentus, un apgalvoja, ka pieteicējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus, iebraucot krustojumā pie sarkanā luksofora signāla. Pieteicējs ir pārliecināts, ka šajā gadījumā nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus.

Pieteicējs norāda, ka viņu tā pārsteidza un apmulsināja policijas inspektora rīcība, un steiga, kādā tas notika, ka nevarēja paspēt aptvert situāciju un nebija spējīgs

neko sakarīgu ierakstīt administratīvajā protokolā, jo nekādi nevarēja saprast, ko viņam pārmet, un ko viņš nav ievērojis, tā kā Ceļu satiksmes noteikumus bija ievērojis pilnībā, taču apzinājās, ka protokolā minētajam nepiekrīt, pārkāpumu nav izdarījis, juta nepieciešamību kaut ko minēt protokolā savai aizstāvībai. Tāpēc administratīvā protokolā Nr.PA 098496 norādīja, ka viņu bija apžilbinājusi saule turklāt saule tik tiešām žilbināja. Šī paša iemesla dēļ, proti, pārsteiguma un apmulsuma dēļ, nenorādīja protokolā lieciniekus, proti, savu pasažieri *J.G.*, kuras esamību neapstrīd arī policijas inspektors un aiz pieteicēja automašīnā VAZ, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/*, braucošos vadītāju *A.K.* un pasažieri *M.D.*.

Minētie liecinieki var apliecināt, ka pieteicējs krustojumā iebrauca, kad luksoforā dega sekcija, kas atļāva braukšanas kustību pa labi (tāpēc arī aiz neuzmanības nevarēja izdarīt šo pārkāpumu), turklāt viņi bija palaiduši policijas inspektoru pārkārtoties pirmajā braukšanas joslā pirms automašīnas VAZ, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/*, izskaidrojot viņa steidzīgumu ar to, ka viņš vēlas pagūt iebraukt krustojumā, kamēr vēl sekcijā, kas atļāva braukšanas kustību pa labi, dega zaļais signāls. Jo no savas joslas policijas inspektors to nevarēja izdarīt, tā kā viņa motociklam priekšā bija vēl viens transporta līdzeklis, bet torīt bija diezgan prāvs automašīnu sastrēgums un satiksme kustējās lēni.

Šī iemesla dēļ minētā automašīna VAZ nepaspēja iebraukt krustojumā un bija spiesta apstāties pirms luksofora, jo tajā pārstāja degt sekcija, kas atļāva veikt braukšanas kustību pa labi. *A.K.* un *M.D.* redzēja, ka policijas inspektors apturēja pieteicēja vadīto transportlīdzekli pirms viņš vēl bija iebraucis Slāvu lokā, jo arī uz Slāvu loka bija intensīva satiksme (izbraucot no Dārciema ielas jādod ceļš visiem pa Slāvu loku braucošiem transporta līdzekļiem), tāpēc arī nevarēja uzreiz iebraukt Slāvu lokā, un šajā brīdī pie pieteicēja vadītā transportlīdzekļa piestāja policijas inspektors. *A.K.* un *M.D.* turpināja savu ceļu, jo nevarēja iedomāties, ka pieteicēja vadīto transportlīdzekli inspektors ir apturējis par Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu. Viņi bija pārliecināti, ka tā ir tikai dokumentu pārbaude.

[3.3] Pieteicējs piekrīt Lēmuma konstatācijas daļā minētajam, ka likums „Par policiju" 2.pants nosaka, ka policijas darbinieks ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā vai Drošības policijā un kurai piešķirta dienesta pakāpe, un šī likuma 10.pants nosaka policijas darbinieka pamatpienākumus, kas atbilstoši dienesta kompetencei ir, nodrošināt kārtību uz ceļiem, regulēt transportlīdzekļu un gājēju kustību, veikt satiksmes uzraudzību u.c., kā arī likuma „Par policiju" 12.pantā noteiktajām policijas darbinieka tiesībām administratīvi aizturēt likumpārkāpējus, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem u.c. Pieteicējs arī neuzskata, ka policijas inspektors tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts apturēt pieteicēja vadīto transportlīdzekli, lai sastādītu administratīvo pārkāpumu protokolu. Taču uzskata, ka katrs policists ir arī cilvēks un cilvēka dabā ir raksturīgi kļūdīties, lai cik arī priekšzīmīgi un perfekti ikdienā tiktu veikti darba pienākumi.

Pieteicējs uzskata, ka Lēmuma konstatācijas daļā minētais, ka par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un policijas darbinieka sniegtais ziņojums, ir apstrīdams, jo minētajos dokumentos norādītās ziņas nav objektīvas.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 5.februārī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi.

Savos paskaidrojumos tiesai atbildētājs pilnībā neatzīst pieteikumu un pamato to ar Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4.1] Atbildētājs norāda, ka Lēmums tika pieņemts, vadoties pēc sekojošiem faktiem, kas LAPK 243. panta izpratnē uzskatāmi par pierādījumiem un, saskaņā ar LAPK 244. panta nosacījumiem, novērtējami pēc amatpersonas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas:

1) administratīvā pārkāpuma protokols PA098496;

2) policijas inspektora dienesta ziņojums;

3) pieteicēja sūdzība.

[4.2] Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējs. Viņa darbībās policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi netika konstatēti.

[4.3] Atbildētājs attiecībā uz pieteicēja pieteikumu paskaidro, ka:

1. Amatpersona pieņemot lēmumu, uzklausa personas mutiskos argumentus un saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem, novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā;

2. Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieka liecības, citi dokumenti, kā arī pārkāpumu fiksējošie līdzekļi. Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīva pārkāpuma protokols PA098496, pieteicēja iesniegtā sūdzība, policijas inspektora sniegtais ziņojums;

3. Likums par policiju un LAPK deleģē policijas darbiniekiem tiesības fiksēt administratīvo pārkāpumu un sastādīt administratīvos pārkāpumu;

4. Attiecībā par pieteicēja pieteikumā uzrādītajiem lieciniekiem, atbildētājs norāda, ka sākotnēji, administratīvā pārkāpuma protokolā pieteicējs nebija norādījis nevienu no lieciniekiem, kā arī savā sūdzībā norādījis lieciniekus kā paziņas, atbildētājs neuzskatīja par nepieciešamību pieņemt no dotajiem lieciniekiem paskaidrojumus, tā kā praksē gūta pārliecība, ka viņi savas liecības iespējams būtu pilnībā saskaņojuši.

Atbildētājs uzskata, ka pieteicēja darbībās Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkta prasību pārkāpšanā ir pilnībā pierādīta, administratīvā pārkāpuma protokols PA098496 sastādīts pamatoti un ar lēmumu Nr.050/PA098496 piemērotais sods piemērots likumīgi un pamatoti.

Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai pieteicējam atceltu piemēroto sodu.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs savu pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai minētajiem apsvērumiem.

[6] Tiesas sēdē liecinieks *M.D.* paskaidroja, ka atradās otrā automašīnā, kas sekoja pieteicēja automašīnai. Brauca pa pirmo braukšanas rindu, pieteicēja automašīna jau šķērsoja luksoforu, bet liecinieka automašīna palaida Ceļu policiju. Arī Ceļu policija brauca pie zaļā luksofora signāla.

Tiesas sēdē liecinieks *A.K.* paskaidroja, ka braucis ar automašīnu aiz pieteicēja vadītās automašīnas. Pieteicējs iebrauca aiz luksofora un gaidīja, kad varēs iebraukt Slāvu aplī, jo tur bija sastrēgums. Gājēju pāreju pieteicējs šķērsoja pie zaļā luksofora signāla. Tad viņu apturēja Ceļu policija.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku tiesas sēdē sniegtās liecības, un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst Administratīvā procesa likuma un citām tiesību normām.

[9] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu, ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

[10] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[11] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka:

[11.1] Izskatot pieteicēja sūdzību iestādē, atbildētājs ir konstatējis, ka 2006.gada 19.septembrī pieteicējs, vadot automašīnu Opel Kadett, ar valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, Rīgā pa Dārzciema ielu no

Rēzeknes ielas puses Slāvu loka virzienā, un Dārzciema ielas un Slāvu loka krustojumā, iebrauca un šķērsoja to, pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla.

[11.2] Par izdarīto pārkāpumu pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PA 098496 un ar Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2006.gada 2.oktobra lēmumu Nr.050/PA 098496 pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības un viņam uzlikts naudas sods 50 latu apmērā.

[11.3] Ar atbildētāja Lēmumu atstāts spēkā Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka lēmums Nr.050/PA 098496.

[11.4] Lēmuma pieņemšanas gaitā atbildētājs ir ņēmis vērā un vērtējis ne tikai pieteicēja sākotnējo paskaidrojumu, ko pieteicējs norādīja administratīvā pārkāpuma protokolā, bet arī pieteicēja sūdzībā norādītos argumentus un sniegtos paskaidrojumus par lietas apstākļiem.

[11.5] Pieteicēja sūdzības izskatīšanas gaitā atbildētājs pieņēmis paskaidrojumu arī no Ceļu policijas inspektora, kurš savā dienesta ziņojumā norādījis, ka vadīja dienesta motociklu un jau bija apstājies pie luksofora, kurā iedegās sarkanā gaisma, turklāt policijas inspektoram priekšā stāvēja vēl viena automašīna. Tad policijas inspektors ieraudzīja, ka pieteicēja vadītā automašīna, braucot pa malējo braukšanas joslu, neapstājoties šķērsoja luksoforu un stoplīniju, bet pēc tam neapstājoties iebrauca Slāvu lokā un turpināja kustību. Dienesta ziņojumā arī norādīts, ka sarkanais luksofora signāls šajā luksoforā deg nepārtraukti, savukārt kustību atļaujošā papildsekcija iedegās tikai uz laiku.

[12] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, proti, vai pieteicējs, braucot pa Dārzciema ielu Dārzciema ielas un Slāvu loka krustojumā iebrauca un šķērsoja to, pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla.

[13] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[14] Tiesa konstatē lietā sekojošus pierādījumus.

[14.1] Administratīvā pārkāpuma protokols PA 098496, kurā policijas inspektors konstatējis, ka pieteicējs, vadot automašīnu pa Dārzciema ielu no Rēzeknes ielas puses Slāvu loka virzienā, Dārzciema ielas un Slāvu loka krustojumā iebrauca un šķērsoja to, pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla (lietas lapa 23).

[14.2] Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā pieteicēja sniegtais paskaidrojums par pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, proti, pieteicējs administratīvā pārkāpuma protokolā norādījis, ka luksoforu nav redzējis, jo pretī ir spīdējusi saule. (lietas lapa 23)

[14.3] Policijas inspektora 2006.gada 13.decembra dienesta ziņojums, kurā policijas inspektors norādījis, ka pildīja dienesta pienākumus ar dienesta motociklu un brauca pa Dārzciema ielu pa otro braukšanas joslu Slāvu loka virzienā. Policijas inspektors apstājās pirms luksofora, pirms kura otrajā joslā jau bija apstājusies viena automašīna, jo luksoforā dega sarkanais signāls.

Tanī brīdī policijas inspektors pamanījis, ka pa pirmo malējo joslu brauc automašīna Opel Kadett, ar valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, kura neapstājoties šķērsoja luksoforu un stoplīniju un neapstājoties iebrauca Slāvu lokā.

Luksofora sarkanais signāls šajā luksoforā deg nepārtraukti, bet papildsekcija, kas atļauj kustību šajā laikā nedega. Turklāt uz gājēju pārejas no kreisās puses jau atradās gājēji, kuri arī šajā luksoforā regulē signālu maiņu, ieslēdzot gājēju luksoforu.

Redzot minēto pārkāpumu, policijas inspektors ieslēdza speciālos skaņas un gaismas signālus, pārkārtojās uz pirmo braukšanas joslu un pie luksofora sarkanā signāla, iepriekš pārliecinoties par satiksmes drošību, iebrauca krustojumā un to šķērsoja. Pieteicēja vadīto automašīnu policijas inspektors apturēja pirms Piedrujas ielas. Policijas inspektors stādījās priekšā, pateica apturēšanas iemeslu. Pēc dokumentu saņemšanas no pieteicēja, informēja, būs jāuzgaida, kamēr tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Protokolu pieteicējs parakstīja, paskaidrojumos norādot, ka luksofora signāls bija slikti redzams, jo pretī spīdēja saule. (lietas lapa 26)

[14.4] Pieteicēja 2006.gada 23.oktobra iesniegums iestādē, kurā norādīts, ka pieteicējs nepiekrīt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2006.gada 2.oktobra lēmumam, jo lēmumā nav norādīts pieteicēja viedoklis un argumenti, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 4.punktu,turklāt šajā lēmumā nav ievērotas arī minētā likuma 67.panta trešās daļas prasības, jo faktu konstatējuma daļā nav norādīti pierādījumi, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumenti, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti. Pieteicējs arī norādījis, ka krustojumā iebrauca, kad luksoforā dega sekcija, kas atļāva braukšanu pa labi. Pēc tam, kad policijas inspektors pieteicēju bija apturējis, pieteicējs bija tā apmulsis, ka protokolā uzreiz nenorādīja lieciniekus, kuri var apliecināt, ka pieteicējs nešķērsoja gājēju pāreju, degot luksoforā sarkanajam signālam. (lietas lapa 27-28)

[14.5] Atbildētāja Lēmums, kurā konstatēts, ka pieteicējs Dārzciema ielas un Slāvu loka krustojumā iebraucis un to šķērsojis pie kustību aizliedzošā luksofora signāla (lietas lapa 30 – 34).

[15] Ņemot vērā lietā esošos pierādījumus, kā arī pieteicēja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, un pieteicēja norādīto liecinieku tiesas sēdē sniegtās liecības, un izvērtējot tos pēc savas iekšējas pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem, tiesa noraida pieteicēja pieteikumā minētos argumentus kā nepamatotus, turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[15.1] Savā paskaidrojumā, kuru pieteicējs ir ierakstījis protokolā par administratīvo pārkāpumu, pieteicējs norādījis, ka luksoforu nav redzējis, jo pretī spīdējusi saule.

Savukārt savā 2006.gada 23.oktobra iesniegumā iestādei pieteicējs jau paskaidro, ka minētajā krustojumā iebraucis un to šķērsojis pie kustību atļaujošā, proti, zaļā luksofora signāla.

Arī savā pieteikumā un tiesas sēdē pieteicējs norāda, ka krustojumu šķērsojis pie kustību atļaujošā luksofora signāla.

Tiesa konstatē pretrunas starp pieteicēja sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem un pieteicēja vēlāk iestādē, kā arī tiesai sniegtajiem paskaidrojumiem. Tiesas ieskatā, gadījumā, ja pieteicējs nebija izdarījis pārkāpumu, par kuru viņam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, pieteicējs savas pretenzijas uzreiz jau būtu norādījis savā paskaidrojumā administratīvā pārkāpuma protokolā.

Savukārt pieteicēja arguments, ka viņš bija apmulsis par policijas inspektora rīcību, tiesas ieskatā, ir nepamatots un noraidāms. Tiesa atzīst, ka pat gadījumā, ja sākotnēji, uzreiz pēc apturēšanas, pieteicējs arī bija apmulsis, tad ņemot vērā, ka administratīvā protokola sastādīšana tomēr prasa ievērojamu laika sprīdi, proti, apmēram 15 minūtes, tad uz brīdi, kad policijas inspektors jau bija sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, pieteicējam jau bija iespēja apsvērt radušos situāciju un izvērtēt savas rīcības pamatotību.

Ievērojot minēto, tiesa lielāku ticamību piešķir tieši pieteicēja sākotnējam paskaidrojumam, kuru viņš norādījis administratīvā pārkāpuma protokolā.

Tiesa apšauba iespēju, ka pieteicējs savā sākotnējā paskaidrojumā, kuru sniedza administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, varētu kļūdīties vai sliktāk atcerēties notikušā apstākļus, nekā norādīts pieteicēja vēlāk sniegtajos paskaidrojumos.

[15.2] Izvērtējot pieteicēja norādīto liecinieku sniegtās liecības, tiesa secina, ka liecinieku sniegtās liecības vērtējamas kritiski. Tiesas ieskatā liecinieku liecības ir vispārīgas un pēc būtības sakrīt ar policijas inspektora sniegto lietas apstākļu izklāstu, savukārt daļā par luksofora signāliem, liecinieku liecības tiesas ieskatā ir nepārliecinošas, jo neviens no lieciniekiem tiesas sēdē nenorādīja, ka luksoforā nepārtraukti deg sarkanais signāls, bet kustību atļaujošā signāla papildsekcija iedegas tikai uz laiku. Turklāt vērā ņemams arī apstāklis, ka liecinieki ir pieteicēja labi paziņas, draugi, kā rezultātā, iespējams, liecinieku liecības varētu būt sniegtas ar mērķi, lai palīdzētu pieteicējam izvairīties no atbildības par izdarīto pārkāpumu.

[15.3] Savukārt policijas inspektora sniegtais paskaidrojums, kā arī administratīvā pārkāpuma protokols un citi lietā esošie pierādījumi, tajā skaitā arī daļēji liecinieku tiesas sēdē sniegtās liecības, kopsakarā, apliecina, ka pieteicējs ir iebraucis minētajā krustojumā un to šķērsojis pie kustību aizliedzošā luksofora signāla.

[15.4] Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka pieteicēja sniegtajos paskaidrojumos ir vērojamas pretrunas, tādējādi, tiesas ieskatā, pieteicēja vēlāk sniegtie paskaidrojumi varētu būt sniegti ar mērķi, lai izvairītos no atbildības, tāpēc tie vērtējami kritiski.

[15.5] Izvērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus, kopsakarā ar lietas materiāliem, un lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa nonāk pie secinājuma, ka

pieteicējs iebrauca krustojumā pie kustību aizliedzošā, proti, sarkanā, luksofora signāla, ko pats pieteicējs arī nav noliedzis savā sākotnējā paskaidrojumā administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā un krustojumu šķērsoja pie sarkanā luksofora signāla.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par lietā pierādītu, ka pieteicējs iebrauca krustojumā un to šķērsoja pie sarkanā luksofora signāla.

[16] Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, (..), jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkts nosaka, ka sarkans luksofora signāls aizliedz kustību.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.punktam krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. (..)

Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 64.punktam ja (..) luksofora signāls braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis pirms stoplīnijas (..).

No minētajām tiesību normām izriet, ka luksoforā degot sarkanajam signālam, transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli pirms stoplīnijas.

[17] Tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā vērā ņemams ir arī Ceļu satiksmes likuma 2.panta 1.punktā noteiktais, ka šā likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu. Savukārt šī likuma 36.pants nosaka, ka ceļu satiksmes organizācijas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu, ritmisku un ātru ceļu satiksmes norisi, kā arī maksimāli garantēt tās drošību.

Tādējādi secināms, ka Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkts veicina minētajās Ceļu satiksmes likuma normās noteikto ceļu satiksmes organizācijas mērķu sasniegšanu.

Tiesas ieskatā, luksofora signālu ievērošana ir vērsta uz to, lai nodrošinātu gājējiem iespēju brīvi un netraucēti pārvietoties un šķērsot brauktuvi, kā arī, lai nodrošinātu pa krustojošos ceļu braucošo transportlīdzekļu brīvu un netraucētu konkrētā krustojuma šķērsošanu. Turklāt apstāklis, ka transportlīdzekļa vadītājiem, ņemot vērā atļaujošā luksofora signāla mazo degšanas ilgumu, ar to samazinās ērtības attiecīgā krustojuma šķērsošanā, tādējādi nav pretrunā ar Ceļu satiksmes likuma normām.

Tiesas ieskatā, krustojumu šķērsošanas grūtības un izveidojušies sastrēgumi paši par sevi nevar būt par pamatu neievērot ārējā normatīvā aktā noteiktos ierobežojumus, kuriem tiesa saskata leģitīmu mērķi.

[18] Administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās tiesības, (..) noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību

pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā (LAPK 1.pants).

Tiesa atzīst, ka policijas iestādēm un amatpersonām likumā ir dotas pilnvaras noteiktā kārtībā fiksēt administratīvos pārkāpumus un piemērot par tiem sodus. LAPK nosaka, kādas darbības atzīstamas par administratīviem pārkāpumiem un ar kādiem faktiem tos pierāda.

LAPK 243.panta otrā daļa nosaka, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām (..).

[19] Atbilstoši likuma „Par policiju" 2.pantam, policijas darbinieks ir valsts kalpotājs, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē, kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir devis zvērestu.

Tādējādi policijas darbiniekam kā valsts amatpersonai ir dotas pilnvaras konstatēt pārkāpumus, aizturēt likumpārkāpumus izdarījušās personas un piemērot tām sodu.

Tiesas ieskatā, lietā nav konstatēti fakti, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kādu personīgu motīvu vadīts, būtu ieinteresēts aizturēt tieši pieteicēju, lai viņam sastādītu protokolu par administratīvo pārkāpumu. Kā arī nav konstatēti nekādi citi apstākļi, kas ļautu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti.

Tādējādi nav pamata arī apšaubīt policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu, kā arī nav iespējams rast skaidrojumu tam, kāpēc policijas darbinieks būtu ieinteresēts aizturēt tieši pieteicēju, ja viņš nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības, sniedzot apzināti nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[20] Neskatoties uz to, ka pieteicējs noliedz savu vainu, tomēr ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, kā arī iepriekš konstatētos faktus, kas nostiprināti lietā esošajos materiālos, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicējs iebrauca Dārzciema ielas un Slāvu loka krustojumā pie sarkanā (kustību aizliedzošā) luksofora signāla, nedegot luksofora papildsekcijai, kas atļautu kustību, un šķērsoja minēto krustojumu pie sarkanā luksofora signāla.

Līdz ar to ir pierādīta pieteicēja vaina minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā.

[21] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

LAPK 149.^{5} panta mērķis ir nepieļaut transportlīdzekļu neorganizētu kustību, lai neapdraudētu citu satiksmes dalībnieku, tajā skaitā arī gājēju, drošību. Tieši ar luksoforu vai satiksmes regulētāja signālu palīdzību tiek panākta organizēta transportlīdzekļu un gājēju kustība.

[22] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā noteikts, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls (..), uzliek naudas sodu (..) transportlīdzekļa vadītājam no 20 līdz 100 latiem.

Ar Lēmumu pieteicējam saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu piemērots administratīvais naudas sods 50 latu apmērā.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja kompetentajai amatpersonai bija pamats piemērot administratīvo sodu atbilstoši šai normai.

[23] Samērīguma princips nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. (Administratīvā procesa likuma 13.pants). Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam piemērots vidēji liels attiecīgā panta sankcijā paredzētais naudas sods.

Atbildētājs Lēmumā nav norādījis apsvērumus, kuru dēļ pieteicējam piemērots tieši 50 latu liels naudas sods, tomēr no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējs, izdarot minēto administratīvo pārkāpumu, ir traucējis gājēju pārvietošanos pa gājēju pāreju, kā arī iebraucis uz Slāvu loka brīdī, radot satiksmes drošības apdraudējumu, tādējādi pieteicēja darbībās ir saskatāmas LAPK 34.panta otrā daļa, kas nosaka, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai — diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi.

Izvērtējot, vai piemērotais sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam, tiesa secina, ka sods uzskatāms par samērīgu, pieteicējam piemērots naudas sods tuvāk minimālajam, attiecīgā panta sankcijā paredzētajam, naudas sodam.

[24] Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No LAPK 33.panta un 34.panta izriet, ka iestādei, izlemjot administratīvā pārkāpuma lietu, jāvērtē konkrētā pārkāpuma iespējamais apdraudējums satiksmes drošībai, - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi. Šie apstākļi var tikt atzīti gan par atbildību mīkstinošiem, gan atbildību pastiprinošiem.

Saskaņā ar LAPK 33.panta trešo daļu institūcija (amatpersona), kas izlemj administratīvā pārkāpuma lietu, var atzīt par mīkstinošiem arī apstākļus, kuri likumā nav minēti.

Tiesa konstatē, ka uz atbildību mīkstinošiem apstākļiem pieteicējs savā iestādei adresētajā sūdzībā, kā arī savos paskaidrojumos tiesai, nenorādīja.

Turklāt arī tiesa pieteicēja paskaidrojumos nekonstatē tādus apstākļus, kas atbrīvotu viņu no pienākuma ievērot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa arī neuzskata pārkāpumu par maznozīmīgu un nesaskata papildus atbildību mīkstinošus apstākļus. Līdz ar to nav pamata atzīt, ka atbildētājs būtu pieņēmis nesamērīgu lēmumu.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir izvērtējis pieteicēja atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus un atbilstoši piemērojis attiecīgajā tiesību normā paredzēto soda mēru, kas noteikts tuvāk attiecīgā panta sankcijā paredzētajam minimālajam naudas sodam.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja vaina izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem, kā arī pieņemot Lēmumu vispusīgi un objektīvi ir izvērtēti visi lietas apstākļi, izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, kā arī vainu mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, un piemērotais sods atbilst pieteicēja izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[25] Tiesa uzskata, ka, fiksējot pārkāpumu un sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, Ceļu policijas darbinieks rīkojies savas kompetences ietvaros. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt Ceļu policijas darbinieka objektivitāti.

Tiesa arī konstatē, ka pieņemot lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības, iestāde ir rīkojusies savas kompetences ietvaros, atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Ievērojot norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteicējam pamatoti piemērots LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas sankcijā paredzētais administratīvais naudas sods 50 latu apmērā.

Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī izvērtējis pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[26] Tiesa uzskata, ka Lēmums pieņemts, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums atzīstams par pamatotu un tiesisku, bet pieteicēja pieteikums par tā atcelšanu ir noraidāms.

[27] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 15.decembra lēmums Nr.2623 ir pamatots un likumīgs.

Lēmuma pieņemšanas gaitā ir izvērtēti lietas apstākļi un lietā esošie pierādījumi, to kopsakarība ar izdarīto pārkāpumu, kā arī piemērotā soda samērīgums, tādēļ pieteikums augstāk minēto apstākļu dēļ ir noraidāms, bet atbildētāja Lēmums atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

V.Z. pieteikumu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 15.decembra lēmuma Nr.2623 atcelšanu noraidīt.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2008.gada 24.aprīlī.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 24.aprīlī.